

“Στην Ουκρανία υπήρχε σχίσμα που έπρεπε να αντιμετωπιστεί”

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Σημείωσε σε ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος υποδεχόμενος όμιλο Δημοσιογράφων από την Ουκρανία.

Για την απόφαση του Οικουμενικού Πατριαρχείου να χορηγήσει καθεστώς Αυτοκεφαλίας στην Ουκρανία αναφέρθηκε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, υποδεχόμενος σήμερα, Παρασκευή, 31 Μαΐου, στο Φανάρι, δημοσιογράφους από την Ουκρανία. Κατά τη διάρκεια της συναντήσεως παρέστη και ο Μητροπολίτης Γαλλίας Εμμανουήλ.

Στην ομιλία του, που έγινε στην αγγλική γλώσσα, ο Παναγιώτατος σημείωσε ότι η διάσπαση των Ορθοδόξων πιστών στην Ουκρανία σε τρεις οντότητες αποτελούσε μια βαθιά πληγή στο σώμα ολόκληρης της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Εξέφρασε δε τη βεβαιότητα ότι η απονομή της αυτοκεφαλίας θα βοηθήσει τελικά στο ζήτημα της ενότητας.

“Προκειμένου να αντιμετωπίσει το σχίσμα και να προωθήσει την ενότητα μεταξύ των Ορθοδόξων στην Ουκρανία, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, ως η Μητέρα Εκκλησία του Ουκρανικού Λαού, ανταποκρίθηκε με ευχαρίστηση στα πολυάριθμα αιτήματα Προέδρων, πολιτικών αρχών και πιστών της χώρας, με την απόφαση να

χορηγήσει τελικά την πολύ επιθυμητή αυτοκεφαλία”, τόνισε, και σε άλλο σημείο της ομιλίας του σημείωσε ότι, “η ορθή εκκλησιολογική απάντηση που έδωσε το Οικουμενικό Πατριαρχείο ήταν και βασίζεται πάντοτε στην αιώνια παράδοση της Εκκλησίας, εμπνευσμένη από το Ευαγγέλιο, με σεβασμό τους ιερούς κανόνες και απαλλαγμένη από οποιαδήποτε πολιτική και διπλωματική πίεση. Πράγματι, αυτό πρέπει να καταστεί σαφές υπό το πρίσμα των κατηγοριών και της παραπληροφόρησης που κυκλοφορούν στο Διαδίκτυο, τα γνωστά fake news, και χρησιμοποιούνται ενάντια στα κανονικά δικαιώματα του Οικουμενικού Πατριαρχείου”.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, μεταξύ άλλων, υπογράμμισε:

“Το θέμα στην Ουκρανία ήταν χρονίζον. Δηλαδή, το Οικουμενικό Πατριαρχείο δεν αποφάσισε ξαφνικά να παρέμβει. Υπήρχε ένα σχίσμα που έπρεπε να αντιμετωπιστεί. Ήταν η ευθύνη μας να βρούμε μια λύση σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας. Όλοι οι Τόμοι Αυτοκεφαλίας που χορηγήθηκαν στις νεώτερες Αυτοκέφαλες Εκκλησίες, όπως της Ρωσίας, της Σερβίας, της Ρουμανίας, της Βουλγαρίας, της Γεωργίας, της Ελλάδος, της Πολωνίας, της Αλβανίας, της Τσεχίας και Σλοβακίας, χορηγήθηκαν από το Οικουμενικό Πατριαρχείο χωρίς διαβούλευση ή συζήτηση σε Πανορθόδοξο επίπεδο. Για τη χορήγηση της αυτοκεφαλίας στην Ορθόδοξη Εκκλησία στην Ουκρανία ακολουθήθηκε η ίδια διαδικασία με την οποία εκχωρήθηκε εκκλησιαστική ανεξαρτησία σε όλες τις νεοσύστατες Εκκλησίες.

Όπως έχουμε υποστηρίξει, δεν υπάρχουν πλέον σχίσματα στην Ουκρανία, επειδή όλοι οι πιστοί έχουν αποκατασταθεί σε κοινωνία με την Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο, πιστό στην κανονική παράδοση της Ορθόδοξου Εκκλησίας, άσκησε αυτό το δικαίωμα για να αποκαταστήσει τη χάρη της ενότητας με βάση την έκφραση του Αγίου Παύλου: “εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα· εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων”. Όσο για τον Φιλάρετο, αποκαταστάθηκε στην επισκοπική του αξία ως Μητροπολίτης πρώην Κιέβου. Το λεγόμενο «Πατριαρχείο Κιέβου» δεν υπάρχει και ποτέ δεν υπήρξε. Πιστεύουμε επίσης, τώρα που έχει χορηγηθεί η Αυτοκεφαλία, ότι είναι ευθύνη του Προκαθημένου της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας, του Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Επιφανίου, να ηγηθεί αυτής της ιστορικής εκκλησίας, ενισχύοντας την ενότητα του ουκρανικού λαού, εμπνέοντας με τις χριστιανικές αξίες με βάση το Ευαγγέλιο, και κάνοντας το δώρο της ελευθερίαςμέσο για να διαδώσει τα καλά νέα της Καινής Διαθήκης.

Η χορήγηση της Αυτοκεφαλίας στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας θα πρέπει να ιδωθεί σφαιρικά, πέρα από πρόσωπα, πέρα από εθνικά συμφέροντα, ως πνευματική θεραπεία για ένα πνευματικό τραύμα. Σήμερα ολόκληρος ο ορθόδοξος

λαός της Ουκρανίας βρίσκεται σε κανονική κατάσταση, που είναι η προϋπόθεση για την ενότητα και το κοινό Ποτήριο. Τώρα, αν μερικοί δεν το αποδέχονται, θα πρέπει να αναρωτηθούν ποιος ακριβώς παραβιάζει την ενότητα”.

Ο Παναγιώτατος εξέφρασε την ευχή και την επιθυμία να επισκεφθεί και πάλι την Ουκρανία και αναφερόμενος στο νέο Πρόεδρο της χώρας, αφού ευχήθηκε κάθε επιτυχία στο έργο του, προέτρεψε τους επισκέπτες να τον στηρίξουν στα νέα πολυεύθυνα καθήκοντά του.

Αμέσως μετά, στον Πανσεπτο Πατριαρχικό Ναό, ο Παναγιώτατος υποδέχθηκε και ευλόγησε πολυμελή όμιλο προσκυνητών από την Ενορία Αγίων Γεωργίου και Αλίνας Dilbeek, της Ιεράς Μητροπόλεως Βελγίου, υπό την ηγεσία του Ιερατικώς Προϊσταμένου του Ναού, Πρεσβ.Ιωάννου Λύκου. Στην ομιλία του εξήρε το έργο του Μητροπολίτου Βελγίου Αθηναγόρα αλλά και του προκατόχου του, Μητροπολίτου Παντελεήμονος, και έκανε γνωστό ότι θα επισκεφθεί τη Μητρόπολη, τον ερχόμενο Νοέμβριο, για τους εορτασμούς των 50 ετών από την ίδρυσή της.

“Εδώ είναι το συντονιστικό κέντρο της παγκοσμίου Ορθοδοξίας”, είπε αναφερόμενος στη διακονία του Οικουμενικού Πατριαρχείου και πρόσθεσε: “Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε προβλήματα, από καιρού εις καιρόν, με τις άλλες Ορθόδοξες Εκκλησίες. Έχουμε προβλήματα, έχουμε διαφορές απόψεων, δεν κρυβόμαστε πίσω από τα δάκτυλό μας, αναγνωρίζουμε και παραδεχόμαστε τις δυσκολίες που υπάρχουν στις διορθόδοξες σχέσεις, αλλά το καθήκον μας και το χρέος μας είναι να τις υπερβαίνουμε αυτές τις δυσκολίες, όσο εξαρτάται από ημάς, και να συνεχίζουμε την πορεία και την κοινή κατεύθυνση, την κοινή μαρτυρία της Ορθοδοξίας στον σύγχρονο κόσμο”.

Το απόγευμα, ο Παναγιώτατος χοροστάτησε κατά τον εσπερινό στον οποίο παρέστησαν συμπροσευχόμενοι προσκυνητές από το Λουξεμβούργο, υπό την ηγεσία του Πρωτ.Σπυρίδωνος Τσεκούρα, Εφημερίου του Ι.Καθεδρικού Ναού του Αγίου Νικολάου Wailer-la-Tour, από την Ι.Μ.Λαγκαδά, υπό την ηγεσία του Πρεσβ. Αλεξάνδρου Καλλιανίδη, Εφημερίου του Ι.Ν.Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Ασσήρου, και από την Αθήνα.

Στην ομιλία του αναφέρθηκε στις δυσκολίες που αντιμετώπισε το Πατριαρχείο και η ομογένεια της Πόλης κατά το παρελθόν.

“Όσο λίγοι και αν απομείναμε έχουμε υψηλό αίσθημα ευθύνης να κρατήσουμε τα Όσια και τα Ιερά του Γένους μας, να κρατήσουμε τις Εκκλησίες μας και τα άλλα ευαγή Ιδρύματά μας ανοιχτά, εν λειτουργία, με τη Ρωμαίικη αρχοντιά, όπως τα κληρονομήσαμε από τους πατέρες μας. Το μέλλον είναι στα χέρια του Θεού, εμείς ανθρωπίνως κάνουμε ό,τι μπορούμε. Τα υπόλοιπα με την προσευχή μας τα

αφήνουμε στα χέρια του Θεού”.